

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2010 / 8 / 23 juni 2010

Inzake   ... , ... ,
                  vertegenwoordigd door meester ... , advocaat,

                  verzoekende partij,

tegen   de inrichtende macht vzw ... , met maatschappelijke zetel te ... ,
                  vertegenwoordigd door ... , voorzitter, ... , secretaris en ... , directeur,
                  bijgestaan door meester ... , advocaat,

                  verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 2 april 2010 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de vzw ... van 19 maart 2010, hem ter kennis gekomen op 22 maart 2010, waarbij hem de tuchtstraf van de afzetting wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is vast benoemd leraar aan ... .

Met een aangetekend schrijven van 14 januari 2010 deelt het schoolbestuur aan verzoeker mee dat er een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

Het tuchtonderzoek wordt ingesteld op grond van volgende feiten:

“Op dinsdag 5 januari 2010 werd u door de Hasseltse onderzoeksrechter aangehouden op verdenking van een dubbele moord, gepleegd op 2 januari 2010. Op maandag 11 januari 2010 vernamen wij via het parket van Hasselt dat u bekende bovengenoemde dubbele moord te hebben gepleegd. Op maandag 11 januari 2010 bevestigde het parket van Leuven dat u eveneens bekentenissen heeft afgelegd in een andere moordzaak, daterend van 27 april 2007”.

Met een bijkomend aangetekend schrijven van 14 januari 2010 deelt het schoolbestuur eveneens mee dat verzoeker preventief wordt geschorst en dit voor de duur van het

tuchtonderzoek. Na verhoor op 19 januari 2010 waarbij meester ... de verzoeker vertegenwoordigt, wordt deze preventieve schorsing bevestigd bij aangetekend schrijven van 21 januari 2010.

Met een schrijven van 24 februari 2010 wordt verzoeker uitgenodigd voor het tuchtverhoor op 16 maart 2010. Verzoeker wordt op het verhoor van 16 maart 2010 vertegenwoordigd door meester ....

Met een aangetekend schrijven van 19 maart 2010 wordt de tuchtrechtelijke beslissing, van dezelfde datum, waarbij de tuchtstraf van de afzetting wordt opgelegd, aan betrokkene meegedeeld.

Tegen de beslissing van 19 maart 2010 tekent verzoekende partij beroep aan met een aangetekend schrijven van 2 april 2010.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld

3. Over het verloop van de procedure

Met een schrijven van 22 april 2010 maakt verwerende partij de stukken van het dossier over.

Verzoekende partij dient op 28 april 2010 een toelichtende memorie in.

Het verweerschrift wordt op 27 mei 2010 overgemaakt.

Deze processtukken zijn naar de vorm en de termijn regelmatig ingediend.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 23 juni 2010.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verwerende partij voert aan dat verzoekende partij geen afschrift van het beroepschrift stuurde aan de verwerende partij, wat de nietigheid van de procedure voor gevolg zou kunnen hebben. De kamer van beroep stelt vast dat deze verplichting in art. 13, § 1, derde lid van het tuchtbesluit van 22 mei 1991 niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven. Anderzijds werd het beroepschrift onmiddellijk door het secretariaat van de kamer aan de verwerende partij toegestuurd, zodat zij haar verdediging perfect heeft kunnen voorbereiden, zoals zij zelf ook erkent. De rechten van de verdediging zijn niet geschonden.

4.2. Verzoekende partij stelt dat de door de verzoeker in de loop van het gerechtelijk onderzoek afgelegde bekentenissen van het begaan van drie moorden zoals die bekentenissen in de mededelingen van de procureurs van Hasselt en Leuven publiek zijn gemaakt, niet het bewijs inhouden en ook niet kunnen inhouden dat verzoeker deze feiten inderdaad heeft gepleegd. Verwerende partij zou, door zich op deze verklaringen te steunen om een tuchtstraf op te leggen het vermoeden van onschuld schenden zoals dat is neergelegd in art. 6, § 2 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens: “Eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd wordt voor onschuldig gehouden totdat zijn schuld volgens de wet bewezen wordt.”

Verwerende partij voert aan dat dit bezwaar steunt op een misvatting betreffende de inhoud en de draagwijdte van de motivering van de tuchtbeslissing. Als tuchtfeiten worden aangehaald de arrestatie van verzoeker en het afleggen van bekentenissen drie moorden te hebben gepleegd. Verwerende partij beschouwt de weerslag van de arrestatie en de bekentenissen op het schoolleven als een voldoende grondslag om te stellen dat verzoeker daardoor iedere verdere samenwerking onmogelijk heeft gemaakt en dit op een wijze die de zwaarste tuchtstraf verantwoordt.

4.3. De kamer van beroep neemt aan dat de arrestatie in het kader van een gerechtelijk onderzoek naar bijzonder ernstige misdrijven, de schoolgemeenschap en het vertrouwen van deze gemeenschap in verzoeker diep heeft geschokt. De arrestatie op zich houdt echter nog op geen enkele manier het bewijs in van schuldig gedrag van verzoeker. Hier moet ten volle het vermoeden van onschuld gelden. De arrestatie in het kader van een gerechtelijk onderzoek kan niet als een tuchtfeit worden aangenomen.

4.4. Als tweede tuchtfeit worden in de tuchtbeslissing de bekentenissen van verzoeker ingeroepen dat hij drie moorden heeft begaan. Dat verzoeker deze bekentenissen heeft afgelegd werd bekend gemaakt door de procureur van Hasselt en de procureur van Leuven in het kader van de publieke toelichting over de vorderingen van het strafonderzoek. Het tuchtdossier bevat nadere verwijzingen naar deze verklaringen van de procureurs waarvan het bestaan en de inhoud op geen enkel ogenblik door de verzoekende partij worden betwist. De inrichtende macht stelt terecht dat zij mag uitgaan van de waarachtigheid van deze verklaringen en aannemen dat verzoeker onbetwistbaar heeft verklaard drie moorden te hebben begaan.

4.5. De bewering van de verzoekende partij als zou het hier gaan om feiten uit het privéleven is niet te begrijpen. De weerslag van deze verklaringen op het schoolleven, vereist om met feiten uit het privéleven in de tuchtprocedure rekening te kunnen houden (art. 17 Decreet rechtspositie van 27 maart 1991), is voor iedereen evident en vraagt geen verder betoog.

4.6. De inrichtende macht stelt, naar het oordeel van de kamer van beroep terecht, dat deze bekentenissen die in geloofwaardige omstandigheden zijn afgelegd, in die mate schokkend zijn voor de schoolgemeenschap dat het totaal ondenkbaar geworden is dat verzoeker nog ooit zijn plaats in die schoolgemeenschap zou kunnen opnemen. Het is

uitgesloten dat de inrichtende macht een leerkracht die dergelijke verklaringen heeft afgelegd, nog ooit in haar pedagogisch team zou kunnen opnemen en hem de vorming en de opvoeding van de leerlingen zou kunnen toevertrouwen. Door zijn bekentenissen heeft verzoeker een definitieve vertrouwensbreuk veroorzaakt waardoor elke verdere samenwerking onmogelijk is geworden. De kamer oordeelt dat verzoeker op de meest grove wijze tekort gekomen is aan de verplichting neergelegd in art. 11, tweede lid van het decreet rechtspositie: “De personeelsleden moeten alles vermijden wat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk kan doen aan de eer of de waardigheid van hun functie in het onderwijs.”

De inrichtende macht benadrukt in haar verweer dat deze appreciatie van de weerslag van de bekentenissen op het schoolleven totaal los staat van de verdere gevolgen die in de strafprocedure aan deze bekentenissen kunnen worden gegeven. De inrichtende macht stelt niet dat de verklaringen van verzoeker voor haar bewijzen dat hij drie moorden heeft begaan. Zij stelt enkel dat zij onmogelijk nog een pedagogische opdracht in haar school kan toevertrouwen aan verzoeker nu hij heeft verklaard dat hij drie moorden heeft begaan. Het aldus beperkte beroep op de door verzoeker afgelegde bekentenissen, gedaan in de context van een tuchtprocedure, komt, ook naar het oordeel van de kamer, op geen enkele manier in strijd met het vermoeden van onschuld dat geldt voor de strafvervolgning.

4.7. Voor de inrichtende macht bood de vaststelling dat verzoeker elke verdere samenwerking definitief onmogelijk heeft gemaakt, een grondslag om hem ofwel te ontslaan ofwel af te zetten. Het lijdt voor de kamer geen twijfel dat als in rechte zou zijn bewezen dat verzoeker de moorden die hij heeft bekend, ook effectief zou hebben begaan, de zwaarste tuchtstraf van de afzetting de passende sanctie zou zijn.

De afzetting heeft voor gevolg dat de betrokkene niet alle pensioenrechten maar wel het voordeel van het overheidspensioen verliest. Een dergelijke sanctie overstijgt de verhouding tussen de inrichtende macht en het personeelslid door aan deze laatste ook een bijkomend leed toe te brengen dat voortduurt ook nadat de dienstbetrekking is beëindigd. De disciplinaire afzetting verkrijgt daarmee een punitief karakter. De kamer van beroep is van oordeel dat een tuchtstraf met een dergelijk bijkomend punitief karakter enkel verantwoord zou zijn indien in rechte zou zijn bewezen dat verzoeker de moorden die hij bekende te hebben begaan, ook effectief heeft begaan. Zoals eerder betoogd biedt de verwerende partij daarvan niet het bewijs en wil zij nadrukkelijk dat bewijs ook niet proberen te geven. Naar het oordeel van de kamer van beroep is daarom in het dossier niet de vereiste basis terug te vinden om de tot de tuchtrechtelijke afzetting over te gaan.

4.8. Uit de motivering van de tuchtrechtelijke beslissing blijkt dat de inrichtende macht nauwelijks tot doel heeft de verzoeker te disciplineren. Zij wil allereerst zichzelf beschermen tegen de ondragelijke aanwezigheid van de betrokkene in haar gemeenschap. Het tuchtrechtelijk ontslag houdt in dat de rechtsband met de betrokkene definitief wordt verbroken. Naar het oordeel van de kamer van beroep is de tuchtmaatregel van het ontslag volledig in overeenstemming met enerzijds de betrachting van de inrichtende

macht om alle banden met de verzoeker te breken, anderzijds met de beperkend omschreven feitelijke grondslag van de tuchtmaatregel.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerd psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met unanimiteit,

Artikel 1

De tuchtmaatregel van de afzetting wordt vernietigd.

Met een meerderheid van stemmen van 8 tegen 1,

Artikel 2

De tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

Brussel, 23 juni 2010.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

De heren A. JANSSENS, C. SMITS, F. STEVENS en P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS, L. SMEETS en J. VAN CAENEGHEM, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer Gregorius niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN